

A man with a beard and a woman with blonde hair are sitting in a vintage convertible car. The man is on the left, looking towards the woman. The woman is on the right, looking forward. The car is dark blue with tan leather seats. The background is blurred, suggesting an outdoor setting.

AUSTRALIJOS
PIRMA KNYGA
deimantai

svajonių knygos

3
romanai

Knygu

Bronwyn Jameson

Tessa Radley

Maxine Sullivan

AUSTRALIJOS DEIMANTAI

PIRMA KNYGA

3 ROMANAI

Versta iš Bronwyn Jameson,
Vows & A Vengeful Groom, 2008
© Bronwyn Jameson, 2008

Versta iš Tessa Radley,
Pride & Pregnancy Secret, 2008
© Tessa Radley, 2008

Versta iš Maxine Sullivan,
Mistress & A Million Dollars, 2008
© Maxine Sullivan, 2008

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

- © Ema Bernotaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2009
- © Jurgita Saulytė, vertimas iš anglų kalbos, 2010
- © Eglė Bareikaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2010
- © Ana Gorbatova, dizainas, 2019
- © Shutterstock.com, viršelio nuotrauka
- © „Svajonių knygos“, 2019

ISBN 978-609-03-0467-9

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2019

TURINYS

Bronwyn Jameson

TARP VERSLO IR MEILĖS

Tessa Radley

BRANGIAUSIAS DEIMANTAS

Maxine Sullivan

MEILĖ IR MILIJONAS

BRONWYN JAMESON

TARP VERSLO IR MEILĖS

SIDNĖJAUS NAUJIENOS

Turtingiausius pasaulyje prekiautojus deimantais nesantaika smaugia jau ištikus dešimtmečius. Meilėje ir versle Hamondams ir Blekstounams nėra jokių tabu – visos priemonės pateisinamos. Visa tai prasidėjo tada, kai deimantų karalius Hovardas Blekstounas tariamai jėga pasiglemžė senojo Džebedijaus Hamondo kasyklas, o Oliveris Hamondas įtariamą pavogęs garsiausią pasaulyje vėrinį – Blekstounų rožę.

Bet senos paskalos nublinksta prieš neįkainojamą briliantą: milijonų paveldėtoja ir dukra paklydėlė Kimberli Blekstoun pastebėta su vienu iš kompanijos vadovų Riku Periniu. Toji pati Kimberli Blekstoun, kuri prieš dešimt metų paliko šeimos verslą ir parsisamdė konkurentams Hamondams Naujojoje Zelandijoje.

Pasak kompanijos viduje sklindančių gandų, Kimberli buvo pastebėta į Blekstounų valdas – auksinį lizdelį Vokliuzo krante, nors prieš kelis mėnesius žadėjo ten nė kojos nekelti.

Kalbama, kad ir populiariausias Sidnėjaus

mergišius Perinis tuose rūmuose turi savo apartamentus.

„Jei Perinio žodžiai ką nors reiškia, jiedviem nebeilgai lemta gyventi atskirai“, – teigia vienas iš šaltinių.

PIRMAS SKYRIUS

Smagiai įsibėgėjusi Kimberli Blekstoun dideliais žingsniais nėrė iš Oklendo tarptautinio oro uosto muitinės ir paskui save tempdama *Louis Vuitton* firmos lagaminą pasuko prie išėjimo. Net su aštuonių centimetrų aukščio kulniukais ji beveik bėgte pasiekė atvykimo salę – tenorėjo kuo greičiau šokti į pirmą aikštelėje pasitaikiusį taksi, o mintis stengėsi perjungti iš ramaus atostogų režimo į tai, kas laukia jos *Hamondų rūmuose* pirmą darbo dieną po Kalėdų atostogų.

Gaują žurnalistų ji pastebėjo per vėlai, kai jau nebuvo kur trauktis. Aplink lyg fejerverkai Naujųjų metų naktį sužybsėjo fotoaparatai blykstės. Kimberli taip staigiai sustojo, kad iš paskos riedantis lagaminas atsitrenkė į kojas.

Tie tipai aiškiai bus kažką supainioję. Jau beveik dešimtmetį paparaciai jos nebemedžioja – nuo tada, kai ji nutraukė ryšius su milijardieriumi tėvu ir žiniasklaidos dėmesį traukiančiu deimantų verslu.

Bet ne, jie taria jos vardą. Į jos veidą nutaikyta daugybė objektyvų, reporteriai zvimbia aplinkui lyg išjudintos širšės. Į gyslas plūstelė-

jo adrenalino, širdis ėmė daužytis.

Ko jiems reikia?

Kas, po galais, čia vyksta?

Jausdama, kaip iš nerimo pakirto kojas, Kimberli nužvelgė minią, ieškodama bent menkiausios užuominos, kuri galėtų viską paaiškinti, ir pastebėjo iš tolo atsiiriantį aukštą, į liūtą panašų vyrą. Labai gerai pažįstamą vyrą. Ji spoksojo prasižiojusi iš nuostabos, jūdvių žvilgsniai susitiko, bet tą akimirką šovė dar viena blyksčių papliūpa, šįkart tiesiai į akis.

Apakinta šviesų, sutrikusi nuo netikėtai sutikto žvilgsnio Kimberli nesumojo, ką tas vyras ketina daryti, o jis skynėsi kelią link jos, kol galiausiai prasibrovė ir atsistojo šalia. Kimberli pajuto, kaip stipri ranka apkabino ją per pečius, suteikdama saugų prieglobstį, tačiau nepalikdama nė menkiausios galimybės prieštauti ar gintis.

Nespėjusi nė mirkstelėti ji atsidūrė geležiniame daugiau nei metro aštuoniasdešimt centimetrų ūgio atleto glėbyje.

Riko Perinio glėbyje.

Vyro, kuris dešimt aistringų savaitių buvo jos meilužis, o paskui dešimt audringų dienų – teisėtas vyras.

Ir jau dešimt ramių metų – praeities šešėlis.

Po šitiek laiko jis nebeturėtų būti jai toks savas, bet, Viešpatie brangus, tikrai toks buvo. Kimberli puikiai prisiminė, kaip kvepia jo kūnas, koks jis lieknas ir raumeningas. Prisiminė, koks ugningas ir kaip sugebėdavo ją uždegti.

Aišku, prisiminė ir tai, kaip ramiai jis perimdavo į savo rankas padėties kontrolę, o ir ryžtingas žemas balsas, sududenęs tiesiai į ausį, buvo skausmingai pažįstamas.

– Mano automobilis laukia. Ar čia visas tavo bagažas?

Kimberli linktelėjo. Savaitei atogrąžų rojuje daug drabužių nereikia. Vienintelę dalykinio stiliaus suknelę ji buvo užsitempusi ant savęs, o vienintelius aukštakulnius, kuriuos sugalvojo pasiimti, irgi apsiavė. Kai Perinis paleido jos petį ir perėmė nediduką lagaminą, Kimberli kilo noras įsispirti tais kulniukais į grindinį ir išrėžti, kur jis galys susikišti tą savo automobilį ir arogantiškas manieras.

Bet nebuvo tokia kvaila. Daugybę kartų matė Perinį šitaip elgiantis, todėl žinojo, kokių puikių rezultatų tai duoda. Nuožmi veido išraiška ir džiunglių karaliaus povyza, kurią taip meistriškai mokėjo nutaisyti, neleis tiems kibiems

reporteriams prieti pernelyg arti.

Vis dėlto neketino romiai vilktis paskui šita vyrą kaip jos lagaminas su ratukais.

- Tikiuosi, pagaliau pasakysi, - griežtai pareikalavo ji, - ką reiškia šis sutiktuvių vakarėlis.

- Nepasakysiu, kol vakarėlio dalyviai laukia pastatę ausis.

Mestelėjęs televizijos operatoriams, kad trauktųsi iš kelio, Perinis čiupo Kilberli už rankos ir septynmyliais žingsniais nusitempė paskui save. Kimberli nesipriešino, nes tai buvo geriausias sprendimas, kad jį kur perkūnai tą prakeiktą italą! Nors ji paknopstom lėkė su juo per oro uosto terminalą, vis tiek beveik juto svilinantį reporterių alsavimą į nugarą. Dabar aiškintis - ne vieta ir ne laikas. Na, tuoj įsės į automobilį, tada šis reikalas jam geruoju nesi- baigs.

Kai pagaliau atsipeikėjo po pirmo sukrėtimo, kurį užgožė būtinybė skubiai sprukti nuo žiniasklaidos, karštas pasipiktinimas jų elgesiu ir adrenalino dozė, plūstelėjusi į kraują pasirodžius Periniui bei grėšiantis žodžių mūšis, Kimberli smegenys ėmė suktis. Tikriausiai tėvas bus prikišęs nagus. Ir jeigu visa tai - Ho-

vardo Blekstouno masalas publikai, tikriausiai susijęs su *Blekstouno deimantais*, kompanija, kuri buvo užvaldžiusi jo gyvenimą.

Nuo šios minties krūtinę suspaudė pažįstamas nusivylimas.

Kimberli žinojo, kad tėvas šiandien turėjo atskristi iš Sidnėjaus į naujos jo vardu pavadintos prabangiausių aukštos klasės papuošalų parduotuvės atidarymą. Tas pastatas stūkso greta konkuruojančios kompanijos, kurioje dirba Kimberli. *Neatsitiktinai*, – karčiai pagalvojo mergina. Kaip nėra nė menkiausio atsitiktinumo, kad Rikas Perinis it iš dangaus nukrito Oklendo oro uoste ir vedasi ją į savo automobilį.

Perinis – dešinioji Hovardo Blekstouno ranka, antras žmogus *Blekstouno deimantų* kompanijoje, jis vadovavo kasybos padaliniui – šios aukštos pareigos buvo likusios jam po trumpos santuokos su boso dukterimi. Galima neabejoti, kad tėvas pasiuntė Perinį jos parvežti, tik klausimas – kam jam to reikia?

Kai pastarąjį kartą Kimberli lankėsi Oklende, Hovardas ir vėl mėgino persivilioti ją į savo kompaniją, į darbą, kurį ji metė tą pačią dieną, kai nutraukė santuoką su Periniu. Anas bjaurus susirėmimas žodžiais baigėsi Hovardo grasi-nimu išbraukti ją iš savo testamentu, jeigu ne-

sutiks tuoju pat grįžti į *Blekstounus*.

Po dviejų mėnesių Kimberli vis dar buvo Oklende, ir dirbo ne bet kur, o *Hamondo rūmuose* didžiausiam Hovardo priešui. Nuo to laiko su tėvu nesikalbėjo, bet nesitikėjo dar vieno išpuolio. Tėvas sakė paliekąs ją ramybėje, ji ir patikėjo.

O dabar štai – jo pakalikas tempia ją į juodą žvilgantį limuziną. Kimberli neįsivaizdavo, kodėl tėvas apsigalvojo ir kokį vaidmenį čia vaidina žiniasklaida, bet buvo įsitikinusi – žurnaliūgos ištroškę naujienų apie Blekstounus ir tėvas nusprendė ją pasinaudoti. Vėl. Kas bjauriausia – atsiuntė Perinį, o tai buvo *pats* žiauriausias ėjimas.

Kai pasiekė automobilį, jos kraujas jau virė nuo skausmingų prisiminimų ir nežabotos neapykantos. Vairuotojas pasirūpino bagažu, o Perinis – ja. Kimberli įsliuogė ant sidabraspalvės sėdynės ir durys užsidarė, atskirdamos ją nuo fotoaparatais ir kameromis apsiginklavusių žiniasklaidos atstovų, kurie, rodės, dauginosi akyse.

Perinis sustojo ant šaligatvio prie automobilio ir plačiai mosuodamas rankomis ėmė kalbėti. Tačiau jo žodžiai žurnalistams kėlė tik dar daugiau klausimų, fotoreporteriai išsijuosę

dirbo savo darbą, o Kimberli net spirgėjo iš smalsumo, kas ten vyksta. Paklebenusi ranke-
ną suprato, kad durys užrakintos, ir užpakali-
nio vaizdo veidrodėlyje sugavo vairuotojo
žvilgsnį.

- Prašyčiau atrakinti duris. Man reikia išlip-
ti, - pareikalavo Kimberli, bet vairuotojas nusi-
suko, nė neprisilietęs prie centrinio užrakto
mygtuko.

Kimberli kraujas jau beveik kunkuliavo gys-
lose.

- Buvau čia įgrūsta per prievartą. Reikalauju
atrankinti duris arba, prisiekiu... - Nespėjus
baigti grasinimo durys atsivėrė ir Perinis atsi-
sėdo šalia jos. Oro uosto salėje jis stovėjo ar-
čiau, kai savo kūnu dengė ją nuo reporterių,
bet tada Kimberli buvo apdujusi iš netikėtumo
ir nereagavo. Dabar ji pasislinko kiek galėda-
ma toliau, ir kai automobilis pasuko nuo šali-
gatvio krašto, prisisegė saugos diržų.

Pasiruošusi grumtynėms ji atsisuko veidu į
varžovą.

- Užrakinai mane automobilyje, kad nieko
negirdėčiau, o pats kalbėjaisi su žiniasklaida!
Tikiuosi, sugebėsi pasiaiškinti, ką čia išdarinė-
ji, Perini....